

1. זמיר... 3
הגויס האלה מומני איכה אוכל להודישם: לא תירא מהם
וזכ תורן את אשר עשה יהוה אליהן לפרעה ולכל מצרים:
המפלת הגדלה אשר דאענין והארת והמפסית והירד החוקה
והירע והגמולה אשר הוציא יהוה אליהן פועשה יהוה אליהן
לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם: וגם את הצרעה
ישלח יהוה אליהן בס עראבד הנשארים והנסתרים מפניך:
לא תערץ מפניהם כיריהוה אליהן בקרפך אל גזול וגדור:
ונשל יהוה אליהן את הגוים האל מפניך מעט מעט לא
תוכל בלתי מהר פן תרפה עליך חית השדה: ונתנם יהוה
אלהין לפיך והמם מהומה גדלה עד השמים: ונתן מליקים
בידך והאבות את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך
עד השמרך אתם: פסילי אליהם תשרפון באש לא תחמוד
פספ וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה
אלהין הוא: ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמזה
שקין ותשקצנו ותעב ותעבענו כי יחרם הוא:

2. סוף א'
איש את בני יהוה אליהן משרד: ושמת את מצות יהוה
אליהן ללכת בדרך ויראה אתו: כי יהוה אליהן מביא
אל ארץ טובה ארץ נהלי מים עינת ותהמות ויאים במקעה
ובה: ארץ חסה ושערה וגנן ותאנה ורמון ארץ ית שמן
ודבש: ארץ אשר לא במקסנת תאכלנה לחם לא תחסר
כל בה ארץ אשר אבינה ברזל ומהרריה תחצב נחשת:
ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אליהן על הארץ הטובה
אשר נתת לה: השמר לך פן תשכח את יהוה אליהן לבלתי
שמו מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוה היום: פן
תאכל ושבעת וכתים טובים תבנה וישבת: ובקרך וצאנך
ירבין וקפך וזהב ויהיה לך וכל אשר לך ירבה: והם לבבך
ושכחת את יהוה אליהן המוציא מארץ מצרים מביט
עבדים: המולידך במדבר והגדל ותגדא נחוש ושרף ועקרב
וגמאון אשר איך מים המוציא לך מים מצור החלמיש:
המאכלך מן המדבר אשר לא ידעו אבותיך למען ענתך
ולמען יסתך להיטבך באחריתך: ואמרת בלבבך כהו ועצם
ידי עשה לי את החול הזה: וזכרת את יהוה אליהן כי הוא
הנתן לך כח לעשות חיל למען יהוה את בריתו אשר ישבע
לאבותיך כיום הזה:
אל תאמר בלבבך בדרך יהוה
אליהן אתם מלפניך לאמר צדקתי הביאני יהוה לרשת
את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך:
לא בצדקתך ובושל לבבך אתה בא לרשת את ארץ זו
ברשעת הגוים האלה יהוה אליהן מורישם מפניך ולמען
הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק
וליעקב:

ועתה ישראל מה יהוה אליהן שאל מעמך כי אסיריך
את יהוה אליהן ללכת בכל דרכיו ולא תהבה אותו ולעבד
את יהוה אליהן בכל לבבך ובכל נפשך: לשמר את מצות
יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוה היום לטוב לך: הן ליהנה
באלהין השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: רק
באבותיך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בורעם אחרים
פכם מכל העמים כיום הזה: ומלתם את ערלת לבבכם
וערפכם לא תקשו עוד: כי יהוה אליהם הוא אלהי האלהים
וארני הארנים האל הגדל הגבר והגדא אשר לא יישא פנים
ח ולא יקח שחד: עשה משפט יתום ולאמנה ואהב גר לתת לו
לחם ושמלה: ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים:
את יהוה אליהן תירא אותו תעבדו ובו תדבק ובשמו תשבע:

5. סוף ב'
אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם
משם אשר תורע ארצו ורשקות ברגל כגו הרק: והארץ
אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר
השמים תשתהמים: ארץ אשר יהוה אליהן דרש אתה
תמיד עיני יהוה אליהן פה מרשת השנה ועד אחרית
שנה: והיה אם שמעו תשמעו אל מצותי אשר
אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אליהם ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם:

6. סוף ג'
כי אם שמו תשמרון את כל
המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה
את יהוה אליהם ללכת בכל דרכיו ולדבקהו: והודיש
יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים
ועצמים מקם: בל המלוס אשר תדוך קרדלכם בו לכם
יהוה מן המדבר והלבנון מן הגרר נהרפרת ועד הים האחרון
יהוה גבלכם: לא יתיצב איש בפניכם פחזכם ומוראכם יתן
יהוה אליהם על פני כל הארץ אשר תדרכנה כאשר דבר
לכם:

11. *
לאהבה את ה' אלהיכם, שנא תאמרו
(הרי למחתי) [הריני לומד] תורה בשביל שאהיה
עשיר בשביל שאקרא רבי בשביל שאקבל
שכר לעוה"ב ת"ל לאהבה את ה' אלהיכם כל מה
שאתם עושים לא תעשו אלא מאהבה.

ואמר (דניאל ו) והניאל כלי יעד די רשים כתבא
על לביתיה וכוין פתיחן ליה בעליתיה נגד ירושלם
והמנין תלתה בימא הוא ברך על ברכוהי ומצלא
ומודא קדם אלהה כל קבל די הוא עבד מן קדמת
דנה. ואומר (שם) וכמקריביה לגובא לדניאל בקל עציב
ועיק ענה מלכא

10. יו... 3
תני ט לא ירוש ארם כפרתו כלילה וישכרנה ביום
לא עשה כחך שלו כלילה וישכר עצמו ביום לא
ורעוב עצמו ולא יסוף עצמו מפני שהוא ממועט
במלאכתו של ב"ה רבי יוחנן אול לחר אתר אשכח
ספרא אינוס אמר לכו מרה כן אמרו לית ציים א"ל
י אסור לך ומה אם מלאכתו של בשר ודם את אמר
אסור מלאכתו של הקב"ה לא כל שכן

12. מ... 2
תאמר למדתי הלכות די לי תיל כי אם שמור
תשמרון את כל המצוה הזאת כל המצוה למוד מדרש
הלכות האגרות. וכה"א (שם ח) למען הודיעך כי
לא על הלאם לבדו יהיה האדם זה מדרש. כי על
כל מצאא פי ה' יהיה האדם אלו הלכות ואגדות,
והוא יאמר לדניאל דניאל עבד אלהא
חיא אלהך די אנת פלח ליה בתדירא היכל לשיזבותך
מן אריותא. וכי יש פולחון בבבל הא מה ת"ל ולעבדו
זו תפלה כשם שעבודת מזבח קרויה עבודה כך תפלה
קרויה עבודה.

15. סוף ד'
משאח ודפא יסא יורק יאמר הנפן תרן
פריה והין ביוק ומלות תהפך למינת
ואין תוכחת בית ועוד יהוה לנחת והגליל
יריב והגבלן ישום והשב הגובל סוכבו
מעיר לעיר ולא יאנוע ורובמת סופרים
חסרה וראי המא ימאסי והאמת תהא
נעדרת יערים פני וקני לבינו וקני יעמרו
מפני קמנים בן מעול אב חב קמה באמה
כלה כהמתה אייבי איש אנשי כירו פני
הדר כפי הדכל הבן איט מחבייש מאביו
ועל מה יש לו להשקע על אביו שבשמים:

16. כ... 6
תאמר בדבבך. על כרחך לטון
דילמא' הוה. שמה תאמר בלבבך
סה רזים לך אוכל לטוריס'
- אל תאמר כן, לא תירא מהם
17. מ... 17
יב. מי שמתאמץ לזכות להסרת הגאווה מלבבו יזכה לאהבת ארץ-ישראל.

יג. האוהב את ארץ-ישראל באמת יזכה לשנא את הגאווה.
יא. העונה והשפלות האמתית מוסיפה כריאות וכו', והדמינית מחליאה ומעציבה.
יב. על-יכן יבחר לו האדם מדת העונה והשפלות בצורתה הבהירה למען יחזק ויאמץ וקוי ד'
יחליפו כחיא.)
יח. א"ר חייא בר אשי אמר רב ח"ה צריך שראו כן אתה משמנה בשמנית

7. י... 7
כה אמר יהוה גאל ישראל קדוש
לכה נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים ירא וקמו
שרים וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל
ויבחרך:

8. מ... 8
ותאמר ציון עובדי יהוה ואדני
שכחתי: התשבח אשה עולה מרחם בן-בטנה גס-אלה
תשפונה ואנכי לא אשכחך: הן על-כפיים חקיתך חומתך
נגדי תמיד: מהרו בניך מהרסוך ומחריבך מנך יצאו: שאי
סביב עיניך וראי כלם נקבעו באדלך חייאני נאם-יהוה כי
כלם כעדי תלפשי ותקשרים כפלה: כי חרבתך ושמתך
יחסך יז עתה תצרי מיושב ורחקו מבליעך:

9. סוף א'
מי בכס ירא יהוה שמע בקול
עבדו אשר ודלך תשלים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישקן
באלהיו: הן על-כפיים קדחי אש מאורי זיקות לבו באור
אשכס וזיקות בערתם מידו היתה-זאת לכם למעצבה
תשכבו: הן שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה
הביטו אל-צור חצבתם ואל-מקבת בור נקרתם: הביטו אל-
אברהם אביכם ואל-שרה תחוללכם כי אחי קראתיו
ואברהם וארבהו: כי נתחם יהוה ציון נחם כל-חרבתי וישם
מדרבה פעדו וערתה כגן-יהוה ששון ושמהו ימצא בה
תורה וקול זמרה:

15. סוף ב'
נפש יקרה תצוד אבד רבי חייא בר אבא
א"ר יוחנן כל אדם שיש בו נסות הרוח
לכסוף נכשל באשת איש שנא ואשת איש
נפש יקרה תצוד אבד רבא האי נפש יקרה
נפש נבחה מביע ליה ועוד היא תצוד
מביע ליה אלא אבד רבא כל הבא על אשת
איש אפילו למד תורה דרביב בה יקרה היא מפנים * כמחן גדול שכלבם
לפני ולפנים היא תצודנו לנינה של גיהנם א"ר יוחנן משום ר' ש"ב יוחי כל אדם
שיש בו נסות הרוח כאילו עונד עבודת כוכבים כה"א * תועבת ה' כל נבה
לב וכתובי הרום * ולא תביא תועבה אל ביתך ורבי יוחנן דידיה אמר * כאילו ייני
כפר בעיקר שנאמר * ורם לבבך ושכחת את ה' אלהיך וגו' ר' חמא בר תנינא
אמר כאילו בא על כל העויות כה"א ונבחה כה"א * תועבת ה' כל נבה
את כל הרועות האל וגו' עולא אמר כאילו בנה כמה שנאמר * ירדו לכם
מן האלים אשר נשמה באפו כי בבת נחשב הוא אל חוקרי כמה אלא כמה
א"ר יוסף לעולם ילמד אדם
מדת קונו שררי הקב"ה הניח כל הרים וגבעות והשרה שבינתו על די סני
(* והניח כל אילנות ומבות והשרה שבינתו כמנה) א"ר אלעזר כל אדם שיש
בו נסות הרוח ראוי לגרוע כאשרה כתיב הכא * ורמי הקומם גדועים וכתוב
התם * ואשריהם חרעוין

17. סוף ג'
יח. א"ר חייא בר אשי אמר רב ח"ה צריך שראו כן אתה משמנה בשמנית